

IN MEMORIAM

PROF. DR. SC. NIKOLA KORIN (1917.–2010.)

Dana 28. siječnja 2010. u nazočnosti obitelji, prijatelja, suradnika i brojnih poštovalaca, najprije na Medicinskom fakultetu u Rijeci, a zatim na groblju Drenova, oprostili smo se od iznimnog liječnika, kirurga, magistra farmacije, znanstvenika, sveučilišnog profesora, doajena riječke medicine – prof. dr. sc. Nikole Korina.

U neobično sjetnoj atmosferi prisjetili smo se Ludbrega gdje je mali Nikola ugledao svijet 18. svibnja 1917. godine. Nakon osnovnog školovanja, gimnaziju je završio u Varaždinu, a u Zagrebu 1943. Farmaceutski te 1946. i Medicinski fakultet. Nakratko radi u Vojnoj bolnici u Zagrebu, a zatim dolazi u Rijeku gdje će provesti cijeli profesionalni i životni vijek. Započeo je kao šef sanitarno-epidemiološke stanice u Sušaku te nastavio u bolnici “Braće dr. Sobol” u Rijeci, gdje će prijeći put od specijalizanta i mladog kirurga do primariususa i šefa traumatologije u KBC-u Rijeka. Godine 1956. započinje i njegova nastavnička karijera na netom osnovanom Medicinskom fakultetu u Rijeci. Obranivši 1968. doktorsku disertaciju pod naslovom “Studija povreda u riječkoj luci”, postupno napreduje od asistenta preko znanstvenog suradnika i docenta do znanstvenog savjetnika i redovnog sveučilišnog profesora. Usavršavao se u Milanu, Lyonu, Hamburgu, Davosu, Grazu i Linzu.

Usporedno se s velikim entuzijazmom bavi i proučavanjem povijesti medicine pa od 1968. preuzima nastavu iz predmeta Uvod u medicinu i povijest medicine, koju vodi do umirovljenja 1983. godine.

Sudjelovao je na brojnim domaćim i međunarodnim stručnim i znanstvenim skupovima te objavio stotinjak znanstvenih i stručnih članaka iz područja kirurgije, traumatologije, povijesti medicine, pomorske medicine, sudske medicine. Uz to objavljene su mu i tri knjige: *Razvoj medicinske misli u Rijeci*, *Ranarništvo i kirurgija u pomorstvu* te monografija sastavljena od deset najznačajnijih djela pod zajedničkim nazivom *Izabrani radovi*.

Kao javni i društveni djelatnik aktivan je član, a nerijetko i jedan od osnivača stručnih udruga kao što su Podružnica Hrvatskoga liječnika zbora u Rijeci, Akademija Zbora liječnika Hrvatske, Kirurško društvo HLZ, Hrvatsko znanstveno društvo za povijest zdravstvene kulture, Društvo za pomorsku medicinu, *Société Internationale d'Histoire de la Médecine*, *Collegé International de Chirugiens, section Suisse...*

Iz netom prikazanoga profesionalnog kurikuluma vidljivo je da je prof. dr. Nikolu Korina prije svega vrstan kliničar i sveučilišni nastavnik. No kako je tu istovremeno riječ i o svestrano obrazovanom intelektualcu, pravom eruditu i poliglottu, razumljivo je da su i njegovi životni interesi bili znatno širi, što će dalje reći da gotovo nije bilo područja koje ga nije zanimalo. Podjednako je uživao u klasičnoj filozofiji i književnosti, likovnim umjetnostima i dobroj glazbi, no najveća mu je ljubav ipak bila povijest u kojoj je zarana prepoznao *Magistru Vitae* s kojom će zatim prijateljevati cijeloga života.

No kako ga je profesionalna karijera odvela u najoštriju medicinu, to su i njegove sklonosti prema humanističkoj nadgradnji morale biti barem naoko i privremeno zatomljene. Ipak, ne zadugo... jer *Magistra Vitae* je i dalje, pomalo iz prikrajka, asistirala ne samo u duhovnom, već je sve više i na najljepši način i u praktičnome radu oživljavala smisao znamenite Hipokratove poruke da liječnici moraju znati što su njihovi prethodnici učinili, što iskusili, a što zamislili...

I kad su se tako "karte složile", ali i sazeo trenutak, stara ljubav – ovaj put kao povijest medicine – izborila je svoje mjesto u njegovu najprije društvenom, a zatim i profesionalnom životu. Spletom sretnih okolnosti, sa skupinom kolega i prijatelja 1966. osnovao je u Rijeci današnje Hrvatsko znanstveno društvo za povijest zdravstvene kulture, koje će do današnjih dana okupljati intelektualce raznih profila s ciljem interdisciplinarnog proučavanja i populariziranja medicinske prošlosti. Nedugo zatim

preuzima nastavu iz predmeta Uvod u medicinu i povijest medicine na Medicinskom fakultetu. Za brojne generacije studenata koji su kao brucosi hrlili na predavanja profesora Korina, ti su sati ostali među najljepšim uspomena iz cjelokupnog studija. U njegovim maestoznim i nadasve emotivnim predavanjima dominirala je osebujna ličnost iskusnog liječnika – praktičara i znanstvenika, odlučnog kirurga traumatologa i suptilnog ljekarnika, a iznad svega toskanski educiranog erudita s retorikom svojstvenom odabranicima nekih prošlih generacija. Koji su to bili spektakli... Naoko banalne teme iz Uvoda, poput npr. definicija i podjela, uz povijesne reminiscencije često u obliku anegdota začinjanih primjerima iz vlastite prakse te popraćene pomno odabranim dijapozitivima (koje sam ja izrađivao), plijenile su pozornost i ostajale u trajnom sjećanju. Tako je bilo i u drugom dijelu kada je kroz svojevrsne medicinske *Priče iz davnine* mladi *Asklepijev naraštaj*, prije nego o “pravoj medicini”, na primjerima prethodnika mogao saznati što su to oni učinili, što su iskusili i zamislili te što njima, njihovim nasljednicima, u budućnosti predstoji.

Istovremeno prof. dr. Nikola Korin je i iznimno plodan polivalentni medicinski pisac u čijem opusu najrespektabilniji dio čine prilozi o izučavanju medicinske povjesnice u svim razdobljima, u rasponu od lokalne i nacionalne do globalne razne, koje objavljuje u raznim časopisima i zbornicima od ranih šezdesetih do kraja osamdesetih godina prošlog stoljeća. Od šezdesetak stručnih i znanstvenih članaka iz tog područja teško bi se bilo odlučiti za najbolje, to prije što uz njih postoje i dvije neobično značajne knjižice – *Razvoj medicinske misli i prakse u Rijeci* i *Ranarništvo i kirurgija u pomorstvu*. Premda su to djela manjeg formata, njihova je vrijednost neprocjenjiva jer predstavljaju nezaobilaznu početnicu za sva naknadna istraživanja vezana za medicinsku prošlost u Rijeci, odnosno prošlost pomorske medicine, poglavito u našim krajevima. Kao zaljubljenik u Hrvatsko primorje i Istru, objavio je niz radova koji predstavljaju vrijedan doprinos lokalnoj medicinskoj povjesnici, a najreprezentativniji su *Značenje nekih relikata u Istri za povijest medicine* i *Klimatska lječilišta Istre, Hrvatskog primorja i sjevernih jadranskih otoka*. Kao primjer emotivnog vraćanja duga rodnom zavičaju i djetinjstvu, nastala je reprezentativna studija *Razvitak zdravstva na području bivšeg kotara Ludbreg*. U radovima *Razvoj kirurgije na području Istre i Hrvatskog primorja*, *Antiseptika i asepsa u kirurgiji uz sjećanje na Theodora Billrotha* i *Neki povijesni i etički momenti u terapiji kostoloma*, Nikola Korin predstavlja se kao osebujan medicinski pisac koji na najsretniji način povezuje svoju osnovnu profesionalnu ljubav – kirurgiju – s brojnim drugim, nikad nedorečenim ljubavima – povijesnim remi-

nescencijama prema kraju u kojem živi, svojim profesionalnim uzorima i zagovaranju visoke etičke svijesti, poglavito među liječnicima, po čemu ga dodatno pamte generacije studenata i suradnika.

Na kraju, umjesto uobičajenog zaključka, podsjetimo se jednog od posljednjih javnih istupa profesora Korina na skupu upriličenom u prigodi njegova devedesetog rođendana na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Dirnuti njegovim govorom, svi smo se složili da je doista malo ljudi koji se mogu pohvaliti da su u devedesetoj godini života s toliko lucidnosti stupili pred skup kolega koji će ga zatim s neizmjernom pozornošću pratiti i uživati u njegovu izlaganju. Malobrojni stariji kolege koji su dijelom života bili Korinovi suputnici na Asklepijevu putu, s ne malo sjete prisjetili su se zajedničkih dana i mnogih pregalaca s kojima su razvijali i dijelili radosti liječničke umjetnosti. Oni malo mlađi, iz današnje srednje generacije, koji su tek svojim počecima dotaknuli to vrijeme, osjetili su koliko je ljepote u njemu bilo, a oni najmlađi, koji tek uče abecedu iz medicinske povjesnice, doživjeli su sat povijest kakav će se teško ponoviti.

Sretni i ponosni što smo u ovoj prekrasnoj životnoj priči prepoznali i dio sebe, uputimo na kraju našem prijatelju i učitelju liječniku, kirurgu, magistru farmacije, znanstveniku, doajenu riječke povijesti medicine, sveučilišnom profesoru Nikoli Korinu jedno veliko hvala.

Prof. dr. sc. Ante Škrobonja
*predsjednik HZDPZK-a i
glavni urednik AMHA-e*